BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. balandžio 12 d.*

Byloje T-28/10

Euro-Information – Européenne de traitement de l'information, įsteigta Strasbūre (Prancūzija), atstovaujama advokato A. Grolée,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą A. Folliard-Monguiral,

atsakovę,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2009 m. lapkričio 11 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo R 635/2009-2 dėl paraiškos įregistruoti žodinį žymenį EURO AUTOMATIC PAYMENT kaip Bendrijos prekių ženklą,

* Proceso kalba: prancūzų.

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe (pranešėja) ir M. van der Woude,

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2010 m. sausio 26 d.,

susipažinęs su atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2010 m. balandžio 16 d.,

susipažinęs su dubliku, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2010 m. birželio 28 d.,

atsižvelgęs į tai, kad nė viena šalis per mėnesį po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, todėl, vadovaudamasis teisėjos pranešėjos pranešimu ir pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135a straipsnį, nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2008 m. liepos 18 d. ieškovė *Euro-Information – Européenne de traitement de l'information* pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), kuris buvo pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo EURO AUTOMATIC PAYMENT.

3 Pagal peržiūrėtą ir iš dalies pakeistą 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti prekės ir paslaugos, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso 9, 35–38, 42 ir 45 klasėms.

4 2009 m. balandžio 6 d. sprendimu ekspertas patenkino registracijos paraišką dėl visų 35, 37, 38, 42 ir 45 klasių paslaugų ir tam tikrų 9 ir 36 klasėms priklausančių prekių ir paslaugų. Jis atsisakė registruoti prašomą prekių ženklą kitoms prekėms ir paslaugoms, priklausančioms 9 ir 36 klasėms, vadovaudamasis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktais ir 7 straipsnio 2 dalimi (dabar – atitinkamai Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai ir 7 straipsnio 2 dalis). Šios prekės ir paslaugos, nurodytos atskirose klasėse, atitinka tokį aprašymą:

— 9 klasė: „Prekybos automatai; banknotų, bilietų, sąskaitų ir banko išrašų automatai; mokėjimo automatai; bankomatai; atminties ar mikroscheminės kortelės; magnetinės kortelės; magnetinės ar mikroscheminės identifikavimo kortelės; magnetinės ar mikroscheminės kreditinės ar debitinės mokėjimo kortelės; brūkšninių kodų skaitytuvai; padirbtų pinigų detektoriai; magnetinės duomenų laikmenos; optinių duomenų media įrenginiai; informacijos apdorojimo įrenginiai; interkomunikacijos įrenginiai; kompiuterio sąsajos; skaitytuvai (duomenų apdorojimo įrenginiai); programos (įrašytos); sąskaitų valdymo programos; monitoriai (kompiuterio programos); kompiuteriai; kompiuterių išoriniai įtaisai; įrašytos kompiuterio programos; įrašytos kompiuterio operacinių sistemų programos; radiotelefonijos stotys; audio ir video imtuvai; telefonai; mobilūs telefonai; televizijos išankstinio mokėjimo įrenginiai; telekomunikacijų siųstuvai; procesoriai; kompiuterio programos ir įrenginiai, leidžiantys teikti per atstumą visas bankų, investicinių ir draudimo bendrovių paslaugas; saugaus mokėjimo internetiniuose elektroninės komunikacijos tinkluose programos; elektroninio mokėjimo aparatai ir instrumentai; elektroninio mokėjimo kompiuterinė įranga; elektroninės mokėjimo kortelės; finansinių sandorių valdymo elektriniai ir elektroniniai įrenginiai“;

— 36 klasė: „Bankinės operacijos; finansinės operacijos; piniginės operacijos; kredito kortelių paslaugos; debito kortelių paslaugos; keitimo operacijos; atsiskaitymų ne grynaisiais pinigais sistema (kliringas); biržos maklerio paslaugos; kreditai; elektroninis turto perdavimas; finansinės operacijos; pinigų operacijos; finansiniai sandoriai; elektroninio mokėjimo paslaugos; elektroninės vertybinių popierių, turto, kapitalo, akcijų, valiutos ir bet kokio kito finansinio turto perdavimo paslaugos; mokėjimo internetu per elektroninės komunikacijos tinklą paslaugos; tarpininkavimas ir sandoriai per elektroninės komunikacijos tinklą“.

5 2009 m. birželio 5 d. ieškovė pateikė VRDT apeliaciją dėl eksperto sprendimo, kiek jame atsisakyta įregistruoti prašomą prekių ženklą atitinkamoms 9 ir 36 klasių prekėms ir paslaugoms, nurodytoms šio sprendimo 4 punkte.

6 2009 m. lapkričio 11 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT antroji apeliacinė taryba apeliaciją atmetė.

7 Apeliacinė taryba, remdamasi tuo, kaip angliškai kalbantys Europos bendrijos paprasti vartotojai ir specialistai supranta prašomą įregistruoti prekių ženklą, pirmiausia nusprendė, kad ekspertas teisingai išaiškino trijų žodžių, iš kurių sudarytas šis prekių ženklas, reikšmę. Ji konstatavo, kad žodžių junginys „euro automatic payment“ tiesiogiai apibūdino 9 klasei priklausančių prekių paskirtį, t. y. automatinį mokėjimą eurais, ir kad šis žodžių junginys tiesiogiai informavo apie 36 klasei priklausančių paslaugų dalyką, t. y. automatinį mokėjimą eurais ar jo gavimą. Todėl Apeliacinė taryba, be kita ko, padarė išvadą, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas buvo apibūdinamasis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą.

Šalių reikalavimai

8 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— įregistruoti prašomą prekių ženklą visoms 9 ir 36 klasėms priklausančioms prekėms ir paslaugoms,

— priteisti iš VRDT ieškovės nurodytas bylinėjimosi VRDT ir Bendrajame Teisme išlaidas.

9 VRDT Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl antrosios reikalavimų dalies priimtinumo

10 VRDT kelia prieštaravimą dėl priimtinumo, pagrįstą ieškinio antrosios reikalavimų dalies nepriimtinumu, nes Bendrojo Teismo prašoma įpareigoti VRDT įregistruoti prašomą prekių ženklą visoms nagrinėjamoms prekėms ir paslaugoms.

11 Antrojoje reikalavimų dalyje ieškovė Bendrojo Teismo prašo įregistruoti prašomą prekių ženklą.

12 Šį prašymą galima aiškinti dvejopai. Viena vertus, jį galima suprasti taip, kad Bendrojo Teismo prašoma įpareigoti VRDT įregistruoti prašomą prekių ženklą. Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 6 dalis) VRDT turi imtis priemonių Sąjungos teismo sprendimui įvykdyti. Todėl Bendrasis Teismas neturi įpareigoti VRDT. Ji pati turi padaryti išvadas iš Bendrojo Teismo sprendimo rezoliucinės dalies bei motyvų (Pirmosios instancijos teismo 2001 m. sausio 31 d. Sprendimo *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld prieš VRDT (Giroform)*, T-331/99, Rink. p. II-433, 33 punktas; 2005 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Ampafrance prieš VRDT – Johnson & Johnson (monBeBé)*, T-164/03, Rink. p. II-1401, 24 punktas ir 2006 m. kovo 15 d. Sprendimo *Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia prieš VRDT – Ferrero (FERRÓ)*, T-35/04, Rink. p. II-785, 15 punktas).

13 Kita vertus, antrąją reikalavimų dalį galima suprasti taip, kad ja prašoma, Bendrojo Teismo pakeisti ginčijamą sprendimą, kaip numatyta Reglamento

Nr. 207/2009 65 straipsnio 3 dalyje, priimant sprendimą, kurį būtų turėjusi priimti Apeliacinė taryba pagal Reglamento Nr. 40/94 nuostatas. Kompetentingos VRDT instancijos nepriima formalių sprendimų įregistruoti Bendrijos prekių ženklą, dėl kurių galima pareikšti ieškinį. Todėl Apeliacinė taryba nėra kompetentinga nagrinėti prašymo, kuriuo siekiama, kad ji įregistruotų Bendrijos prekių ženklą. Tokiomis aplinkybėmis ir Bendrajam Teismui nepriklauso nagrinėti prašymo pakeisti sprendimą, kuriuo siekiama, kad jis būtent taip pakeistų Apeliacinės tarybos sprendimą (2009 m. birželio 30 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Securvita prieš VRDT (Natur-Aktien-Index)*, T-285/08, Rink. p. II-2171, 14 ir 17–23 punktai).

14 Todėl antrąją ieškovės reikalavimų dalį reikia atmesti kaip nepriimtiną.

Dėl ieškinio 9 priede pateiktų dokumentų priimtinumo

15 VRDT tvirtina, kad ieškinio 9 priedas, kuriame yra įrodymų, nepateiktų per joje vykusią procedūrą, yra nepriimtinas.

16 Ieškovė neginčija, kad šie įrodymai yra nauji.

17 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, remiantis teismo praktika, Bendrajame Teisme nagrinėjamas ieškinys yra susijęs su VRDT apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumo

priežiūra, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnį, todėl Bendrojo Teismo kompetencija nėra peržiūrėti faktines aplinkybes pagal pirmą kartą jam pateiktus įrodymus. Tokių įrodymų priėmimas yra neleistinas pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalį, pagal kurią šalių pareiškimais negalima pakeisti Apeliacinės tarybos išnagrinėtos bylos ginčo dalyko (šiuo klausimu žr. 2003 m. kovo 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *DaimlerChrysler prieš VRDT (Calandre)*, T-128/01, Rink. p. II-701, 18 punktą).

18 Šioje byloje neginčijama, kad įrodymai, kurie yra ieškinio 9 priede, pirmą kartą pateikti Bendrajame Teisme. Todėl reikia atmesti šiuos dokumentus kaip nepriimtinus.

Dėl esmės

19 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo du pagrindus, atitinkamai susijusius su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu ir to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

Šalių argumentai

20 Dėl pirmojo ieškinio pagrindo ieškovė nurodo, kad, atitinkamos visuomenės požiūriu, nėra pakankamai tiesioginio ir konkretaus ryšio tarp, pirma, ginčijamo žymens

ir, antra, prekių ir paslaugų, kurioms atsisakyta jį įregistruoti. Todėl prašomas įregistruoti prekių ženklas nėra apibūdinamasis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą.

21 Pirma, dėl nagrinėjamą žymenį sudarančių žodžių reikšmės ieškovė tvirtina, viena vertus, kad žodis „euro“ gali būti suprantamas kaip nurodantis bendrą Europos valiutą, ir, antra vertus, kad žodis „payment“ prancūzų kalba reiškia „paiement“ (lietuvių k. „mokėjimas“). Kalbant apie žodį „automatic“, kuris į prancūzų kalbą verčiamas „automatique“ (lietuvių k. – 5„automatinis“), pasakytina, jog ieškovė tvirtina, kad šis žodis reiškia „qui s'exécute sans la participation de la volonté“ (lietuvių k. – „kas vyksta nevalingai“). Be to, ieškovė tvirtina, kad žodžio „automatic“ reikšmė nesiskiria, kalbant apie bankų ar finansų sektorius.

22 Antra, kalbant apie bendrai paimto žodžių junginio „euro automatic payment“ reikšmę, ieškovė tvirtina, jog tai, kad jį sudarantys žodžiai iš karto suvokiami, nereiškia, kad prekių ženklas yra apibūdinamasis. Jos teigimu, nors Apeliacinė taryba nepateikė žodžių junginio „euro automatic payment“ reikšmės, panašu, kad ji rėmėsi ta jo reikšme, kurios laikėsi ekspertas, t. y. „automatinis mokėjimas eurais“. Tačiau, atitinkamos visuomenės požiūriu, toks žodžių junginys neturi tiesioginės, aiškios ir iš karto suvokiamos nagrinėjamų prekių reikšmės. Iš tikrųjų žodžių junginys „euro automatic payment“ vartotojams yra tik apytikslė sąvoka, nes mažų mažiausia neįprasta, kad mokėjimas vyktų automatiškai, t. y. neparodžius ketinimų.

23 Trečia, ieškovė tvirtina, kad prekių ženklas neapibūdina tų 9 klasei priklausančių prekių, kurioms prekių ženklo paraiška atmesta.

24 Kalbant apie „atminties ar mikroschemines korteles; magnetines korteles; magnetines ar mikroschemines identifikavimo korteles; magnetines ar mikroschemines kreditines ar debitines mokėjimo korteles; elektroninio mokėjimo korteles“ (toliau – 9 klasės kortelės) ir „magnetines duomenų laikmenas; optinių duomenų media įrenginius; informacijos apdorojimo įrenginius; interkomunikacijos įrenginius; kompiuterio sąsajas; skaitytuvus (duomenų apdorojimo įrenginius); programas (įrašytas); sąskaitų valdymo programas; monitorius (kompiuterio programas); kompiuterius; kompiuterių išorinius įtaisus; įrašytas kompiuterio programas; įrašytas kompiuterio operacinių sistemų programas; radiotelefonijos stotis; audio ir video imtuvus; telefonus; mobilius telefonus; televizijos išankstinio mokėjimo įrenginius; telekomunikacijų siųstuvus; procesorius; kompiuterio programas ir įrenginius, leidžiančius teikti per atstumą visas bankų, investicinių ir draudimo bendrovių paslaugas; saugaus mokėjimo internetiniuose elektroninės komunikacijos tinkluose programas; elektroninio mokėjimo aparatus ir instrumentus; elektroninio mokėjimo kompiuterinę įrangą; elektronines mokėjimo korteles; finansinių sandorių valdymo elektrinius ir elektroninius įrenginius“ ir „radiotelefonijos stotis; audio ir video imtuvus; telefonus; mobilius telefonus; televizijos išankstinio mokėjimo įrenginius; telekomunikacijų siųstuvus“ (toliau – 9 klasės kompiuterių ir telekomunikacijų sektorių prekės), ieškovė iš esmės tvirtina, kad Apeliacinė taryba nepagrįstai bendrai išnagrinėjo šias prekes, nes naudojantis tam tikromis 9 klasės kortelėmis nebuvo galima atlikti mokėjimo, o prie tam tikrų 9 klasės kompiuterių ir telekomunikacijų sektorių prekių nebuvo įmanoma prijungti mokėjimo mechanizmo.

25 Ieškovė nurodo, kad, priešingai samprotavimams ginčijamame sprendime, per „banknotų automatus“, „padirbtų pinigų detektorius“, „bankomatus“ ir „brūkšninių kodų skaitytuvus“, kurie atskirai nurodyti prekių ženklo paraiškoje, atliktos operacijos negali būti laikomos mokėjimo operacijomis. Ji tvirtina, kad prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas, neapibūdina nei šių prekių, nei kurios nors jų savybės.

26 Ieškovės teigimu, priešingai samprotavimams ginčijamame sprendime, prekių ženklo paraiškoje nurodytus „sąskaitų ir banko išrašų automatus“ įmanoma atskirti nuo „banknotų automatų“ ir kad net darant prielaidą, jog tai neįmanoma, jie, kaip ir „sąskaitų ir banko išrašų automatai“, bet kuriuo atveju nesusiję su jokiomis mokėjimo operacijomis.

27 Dėl „prekybos automatų“ ir „bilietų automatų“, kadangi mokėjimas, atliktas norint gauti šių automatų teikiamas paslaugas, atliekamas ne automatiškai, bet sąmoningai, dėl žodžio „automatic“ susiejimo su žodžiais „euro“ ir „payment“ šis žodžių junginys tiesiog daro užuominą į šias prekes, bet jų neapibūdina.

28 Ieškovė tvirtina, kad reikalaudama prašomo įregistruoti prekių ženklo apsaugos kiekvienai iš 9 klasės prekių ji siekė apsaugos atskirai, viena vertus, prekėms, kuriomis pasinaudojant buvo galima atlikti mokėjimo operaciją, ir, kita vertus, toms, kurios visiškai nesusijusios su kokiomis nors mokėjimo operacijomis.

29 Ketvirta, ieškovė tvirtina, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neapibūdina 36 klasės paslaugų, nurodytų šio sprendimo 4 punkte, dėl kurių prekių ženklo paraiška atmesta (toliau – 36 klasės paslaugos).

30 Dėl „biržos maklerio paslaugų“ ieškovė tvirtina, kad šios paslaugos atitinka tarpininko, kuris tarpininkauja vertybinių popierių biržoje, veiklą. Jos įsitikinimu, prašomas įregistruoti prekių ženklas neapibūdina nei šių paslaugų, nei kokių nors jų savybių. Tokia pati išvada darytina dėl „tarpininkavimo per elektroninės komunikacijos tinklą“ paslaugų.

31 Ieškovė ginčija Apeliacinės tarybos analizę, kad „keitimo operacijos“ apima mokėjimą. Todėl prašomas įregistruoti prekių ženklas neapibūdina nei šių paslaugų, nei kokių nors jų savybių.

32 Penkta, ieškovė dėl paraiškoje įregistruoti prekių ženklą nurodytų bankų ir finansų sektorių prekių ir paslaugų, dėl kurių žodžiai „payment“ ir „euro“ gali daryti užuominas, tvirtina: kadangi žodžių junginys „euro automatic payment“ neturi jokios tiesioginės, aiškios ir iš karto suvokiamos reikšmės, jis tuo labiau daro užuominas į šį sektorių, kai atitinkama visuomenė jį išanalizuoja. Ieškovės teigimu, tai yra tokios prekės ir paslaugos:

— dėl 9 klasės – „magnetinės ar mikroscheminės kreditinės ar debitinės mokėjimo kortelės; mokėjimo automatai; bankomatai; televizijos išankstinio mokėjimo įrenginiai; kompiuterio programos ir įrenginiai, leidžiantys teikti per atstumą visas bankų, investicinių ir draudimo bendrovių paslaugas; saugaus mokėjimo internetiniuose elektroninės komunikacijos tinkluose programos; elektroninio mokėjimo aparatai ir instrumentai; elektroninio mokėjimo kompiuterinė įranga;

elektroninės mokėjimo kortelės; finansinių sandorių valdymo elektriniai ir elektroniniai įrenginiai“;

— dėl 36 klasės – visos šio sprendimo 4 punkte nurodytos paslaugos, išskyrus „keitimo operacijas; biržos maklerio paslaugas; kreditus; akcijų ir bet kokio kito finansinio turto perdavimo paslaugas; mokėjimo internetu per elektroninės komunikacijos tinklą paslaugas“.

33 Kadangi, kalbant apie nagrinėjamas prekes ir paslaugas, vartojamas netikslus ir nesuprantamas žodžių junginys, prašomas įregistruoti prekių ženklas negali būti laikomas apibūdinamuoju. Grįsdama šį argumentą ieškovė remiasi ankstesne VRDT praktika, kad taikant Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą negalima atsisakyti registruoti paprasto užuominas darančio žymens.

34 Kalbant apie kitas nagrinėjamas prekes ir paslaugas, kurios, ieškovės teigimu, nepriklauso bankų ir finansų sektoriams, pasakytina, kad žodžiai „euro“ ir „payment“ yra ne darantys užuominas, o papildomi. Todėl žodžių derinys „euro automatic payment“ neturi reikšmės. Vadinasi, jis neapibūdina nei nagrinėjamų prekių ir paslaugų, nei kurios nors iš jų savybių.

35 Todėl ieškovė tvirtina, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas ne apibūdina prekes ir paslaugas, kurioms atsisakyta įregistruoti prekių ženklą, o tiesiog yra papildomas ar darantis užuominas į jas.

36 Šešta, ieškovė kaltina Apeliacinę tarybą, kad ši neįrodė, kodėl prieita prie išvados, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas „visuotinai naudojamas prekiaujant atitinkamomis prekėmis ar paslaugomis“. Apeliacinė taryba neįrodė, kad nagrinėjamas žymuo naudojamas dabar ar gali būti naudojamas ateityje apibūdinamaisiais tikslais.

37 VRDT ginčija ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

38 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą neregistruojami prekių ženklai, sudaryti tiktai iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšį, kokybę, kiekį, paskirtį, vertę, geografinę kilmę arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laiką, ar kitas prekių ar paslaugų savybes. Laikoma, kad šie apibūdinamieji žymenys negali atlikti esminės – kilmės nuorodos – prekių ženklo funkcijos (2003 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT prieš Wrigley*, C-191/01 P, Rink. p. I-12447, 29 ir 30 punktai).

39 Tokiomis aplinkybėmis Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti žymenys ir nuorodos yra tie, kurie, vartotojo požiūriu, gali būti įprastai naudojami, tiesiogiai arba paminint vieną iš jų pagrindinių savybių, žymėti tokią prekę arba paslaugą, kuriai prašoma įregistruoti prekių ženklą (2001 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT*, C-383/99 P, Rink. p. I-6251, 39 punktas ir 2005 m. birželio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Metso Paper Automation prieš VRDT (PAPERLAB)*, T-19/04, Rink. p. II-2383, 24 punktas).

40 Iš to matyti, jog tam, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytas draudimas būtų taikomas tam tikram žymeniui, reikia, jog tarp jo ir nagrinėjamų prekių ar paslaugų būtų pakankamai tiesioginis ir konkretus ryšys, leidžiantis atitinkamai visuomenei iš karto ir nesvarstant suvokti jį kaip atitinkamų prekių ir paslaugų ar vienos iš jų savybių apibūdinimą (39 punkte minėto Sprendimo *PAPERLAB* 25 punktas).

41 Prekių ženklo apibūdinamasis pobūdis turi būti vertinamas atsižvelgiant į, pirma, prekes ir paslaugas, kurioms prašoma įregistruoti žymenį, ir, antra, atitinkamos visuomenės, kurią sudaro šių prekių ar paslaugų vartotojai, suvokimą (2007 m. birželio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Europig prieš VRDT (EUROPIG)*, T-207/06, Rink. p. II-1961, 30 punktas).

42 Šioje byloje šalys neginčija, kad Apeliacinė taryba galėjo manyti, jog atitinkamą visuomenę sudarė angliškai kalbantys Bendrijos vartotojai, kad joje buvo specialistų ir ne specialistų ir kad ši visuomenė turėjo būti pakankamai informuota ir protingai pastabi bei nuovoki. Lygiai taip pat neginčijama, kad trys prašomą įregistruoti prekių ženklą sudarantys žodiniai elementai yra šiai visuomenei suprantami anglų kalbos žodžiai.

43 Pirmiausia kaip nepagrįstą reikia atmesti ieškovės argumentą (žr. šio sprendimo 36 punktą), kad Apeliacinė taryba neįrodė, jog nagrinėjamas žymuo naudojamas dabar ar galėjo būti naudojamas ateityje apibūdinamaisiais tikslais.

44 Iš teismo praktikos matyti, kad nors Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktu siekiama užtikrinti visuomeninį interesą, kad bet kas laisvai galėtų naudoti prekių ar paslaugų, kurioms yra prašoma įregistruoti prekių ženklą, savybes apibūdinančius žymenis ar nuorodas (38 punkte minėto Sprendimo *VRDT prieš Wrigley*

31 punktas), vis dėlto jo taikymas nepriklauso nuo konkretaus, realaus ir svarbaus reikalavimo neapriboti prieinamumo galimybių egzistavimo (2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Streamserve prieš VRDT (STREAMSERVE)*, T-106/00, Rink. p. II-723, 39 punktas).

45 Todėl, vadovaujantis šio sprendimo 40 punkte priminta teismo praktika, reikia išnagrinėti, ar prašomam įregistruoti prekių ženklui taikomas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkte numatytas draudimas. Atliekant šį vertinimą, prašomas įregistruoti prekių ženklas turi būti išnagrinėtas kaip visuma (šiuo klausimu žr. 2007 m. balandžio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT prieš Celltech*, C-273/05 P, Rink. p. I-2883, 78–80 punktus).

46 Kalbant apie žodžių junginį „euro automatic payment“, pažymėtina, kad jis nenukrypsta nuo anglų kalbos sintaksės ar leksikos taisyklių – atvirkščiai, jas atitinka (šiuo klausimu žr. 2002 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *DaimlerChrysler prieš VRDT (CARCARD)*, T-356/00, Rink. p. II-1963, 29 punktą). Šiuo klausimu šalys nesiginčija, kad būdvardis „automatic“ neabejotinai apibūdina daiktavardį „payment“.

47 Kalbant apie prašomą įregistruoti prekių ženklą sudarančių elementų reikšmę, neginčijama, kad elementas „euro“ gali būti suprantamas kaip nurodantis bendrą Europos valiutą, o elementas „payment“, į prancūzų kalbą verčiamas „paiement“ (lietuvių k. – „mokėjimas“), bendrai suprantamas, turint omeny atitinkamą visuomenę, kaip pinigų sumos pervedimas įgyvendinant piniginę prievolę. Elementas „automatic“, ieškovės teigimu, reiškia nevalingai vykstantį veiksmą. Todėl, ieškovės nuomone, žodžių junginys „euro automatic payment“ neturi jokios tiesioginės, aiškios ir iš karto suvokiamos reikšmės.

48 Tačiau nors žodis „automatic“ reiškia mechanizmą, galintį savarankiškai atlikti veiksmą ar savarankiškai naudoti tam tikrą priemonę, tai nebūtinai reiškia, kad tokį mechanizmą gali paleisti ar valdyti žmogus. Tas pats pasakytina, pavyzdžiui, apie banke atliekamą tiesioginį debetą trečiojo asmens naudai. Todėl, priešingai nei tvirtina ieškovė, žodžių junginys „euro automatic payment“ gali būti aiškinamas kaip reiškiantis automatinio mokėjimo eurais veiksmo atlikimą, reikalaujantį, kad vartotojas jį pasirinktų sąmoningai – kartais ar nuolat.

49 Be to, priešingai nei tvirtina ieškovė, VRDT teisingai aiškina, kad žodis „automatic“, priklausantis anglų kalbos žodžių, kurių šaknis yra „automat“, šeimai, šioje kalboje dažnai vartojamas kalbant apie bankų ar finansų sektorius. Būtent todėl, pavyzdžiui, „automat“ paprastai reiškia automatinį išdavimo įrenginį, o žodžių junginys „automated teller machine“ – automatinį banknotų išdavimo įrenginį. Todėl atitinkama visuomenė nesistebės ir nemanys, jog yra neįprasta, kad anglų kalba žodžiai „automatic“ ir „payment“ bankų ir finansų sektoriuose vartojami kartu.

50 Galiausiai reikia priminti, jog tai, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas gali turėti, o tai tvirtina ir ieškovė, kitų reikšmių, netrukdo taikyti absoliutaus atmetimo pagrindo, numatyto Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkte. Galiausiai, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, žodinis žymuo negali būti registruojamas, jeigu nors viena iš jo galimų reikšmių apibūdina atitinkamų prekių ar paslaugų savybę (38 punkte minėto Sprendimo *VRDT prieš Wrigley* 32 punktas ir 2010 m. kovo 9 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Euro-Information prieš VRDT (EURO AUTOMATIC CASH)*, T-15/09, 39 punktas).

51 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Apeliacinė taryba teisingai konstatavo, jog žodžių junginio „euro automatic payment“ reikšmė, kuria vadovavosi ekspertas, t. y. automatinis mokėjimas eurais, buvo teisinga. Todėl šis žodžių junginys turi būti aiškinamas kaip reiškiantis mokėjimo eurais mechanizmą, kuriuo vartotojas sąmoningai pasirinko naudotis kartais ar nuolat, galintį savarankiškai atlikti tam tikrą veiksmą ar savarankiškai naudoti tam tikrą priemonę. Vadinasi, konstatuotina, kad šią reikšmę atitinkama visuomenė gali suprasti be gilesnės analizės ar intelektualinių pastangų.

52 Todėl kaip nepagrįstą reikia atmesti ieškovės argumentą, kad žodžių junginys „euro automatic payment“ neturi tiesioginės, aiškios ir iš karto suvokiamos reikšmės.

53 Toliau reikia išnagrinėti, ar atsižvelgiant į reikšmę, kurią reikia priskirti žodžių junginiui „euro automatic payment“, jis apibūdina prekes ir paslaugas, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą.

54 Šiuo klausimu, pirma, kalbant apie nagrinėjant Bendrijos prekių ženklo paraišką įgyvendintinus esminius reikalavimus, pasakytina, jog iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad, kiek tai susiję su pareiga motyvuoti, pirma, absoliučių atmetimo pagrindų vertinimas turi būti atliekamas dėl kiekvienos prekės ar paslaugos, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, ir, antra, sprendime, kuriuo kompetentinga valdžios institucija atsisako registruoti prekių ženklą, iš esmės turi būti nurodyta atsisakymo registruoti priežastis kiekvienos iš šių prekių ar paslaugų atžvilgiu (žr. 2009 m. gegužės 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CFCMCEE prieš VRDT (P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD)*, T-405/07 ir T-406/07, Rink. p. II-1441, 54 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Be to, Teisingumo Teismas yra patikslinęs, jog ši pareiga motyvuoti taip pat išplaukia iš esminio reikalavimo, kad dėl kiekvieno sprendimo, kuriuo valdžios institucija atsisako pripažinti Bendrijos teisės pripažįstamas teises, būtų galima atlikti teisminę kontrolę, skirtą užtikrinti veiksmingą šios teisės apsaugą, dėl tos pačios priežasties turinčią apimti motyvų teisėtumo nagrinėjimą.

Tačiau kai tas pats atmetimo pagrindas taikomas prekių ar paslaugų kategorijai ar grupei, ši institucija gali pateikti bendrus motyvus dėl visų nurodytų prekių ar paslaugų (2007 m. vasario 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *BVBA Management, Training en Consultancy*, C-239/05, Rink. p. I-1455, 34–37 punktai ir minėto Sprendimo *P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD* 54 punktas).

55 Tačiau VRDT galimybė dėl prekių ar paslaugų kategorijos ar grupės nurodyti bendrus motyvus dėl absoliutaus atmetimo pagrindo taikymo neturi sužlugdyti pareigos motyvuoti, vadovaujantis EB 253 straipsniu ir Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio pirmu sakiniu, tikslo atlikti veiksmingą sprendimo atsisakyti registruoti Bendrijos prekių ženklą teisminę kontrolę. Todėl būtina, kad atitinkamos prekės ar paslaugos būtų pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai susijusios tiek, kad sudarytų gana homogeninę prekių ar paslaugų kategoriją, leidžiančią VRDT pateikti tokius bendrus motyvus. Vien aplinkybės, kad atitinkamos prekės ar paslaugos priklauso tai pačiai Nicos sutarties klasei, šiuo klausimu nepakanka, nes šios klasės dažnai apima labai įvairias, nebūtinai pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai susijusias, prekes ar paslaugas (žr. 54 punkte minėto Sprendimo *P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD* 55 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

56 Antra, kalbant apie Bendrijos prekių ženklo paraiškos nagrinėjimą iš esmės, iš teismo praktikos matyti, kad pagal Reglamentą Nr. 207/2009 VRDT turi nagrinėti Bendrijos prekių ženklo paraišką visų prekių ar paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, sąraše nurodytų prekių ar paslaugų atžvilgiu, kadangi, jei šis sąrašas apima vieną ar kelias prekių ar paslaugų kategorijas, VRDT neprivalo vertinti kiekvienos prekės ar paslaugos kiekvienoje kategorijoje, o turi atlikti vertinimą dėl visos atitinkamos kategorijos (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos

teismo sprendimo *Reber prieš VRDT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart)*, T-304/06, Rink. p. II-1927, 22 ir 23 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

57 Todėl, trečia, vadovaujantis šio sprendimo 54 ir 55 punktuose nurodyta teismų praktika, pagal analogiją konstatuotina, kad, kalbant apie esmės sąlygas, susijusias su Bendrijos prekių ženklo paraiškos nagrinėjimu, kokios nurodytos šio sprendimo 56 punkte, pasakytina, kad VRDT gali atlikti bendrą vertinimą pagal kiekvieną prekių ar paslaugų kategoriją tik tiek, kiek atitinkamos prekės ar paslaugos pakankamai tiesiogiai ir konkrečiai susijusios, kad sudarytų gana homogeninę prekių ar paslaugų kategoriją.

58 Būtent atsižvelgiant į šiuos principus ir reikia patikrinti, ar Apeliacinė taryba pakankamai išnagrinėjo, ar prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdina atitinkamas prekes ir paslaugas.

— Dėl 9 klasės kortelių

59 Kalbant apie 9 klasės korteles, t. y. „atminties ar mikroscheminės korteles; magnetines korteles; magnetines ar mikroschemines identifikavimo korteles; magnetines ar mikroschemines kreditines ar debitines mokėjimo korteles; elektroninio mokėjimo korteles“, pasakytina, kad Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 20 punkte konstatavo, jog atsižvelgiant į tai, kad šios kortelės galėjo būti naudojamos mokėjimui atlikti, prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdino nagrinėjamų prekių paskirtį.

60 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti: kadangi šios prekės, skirtos tai pačiai visuomenei – plačiajai visuomenei ir specialistams – yra kortelės, turinčios magnetinę juostelę, mikroprocesorių arba atminties lustą ir galinčios įrašyti ir perduoti informaciją naudojantis (skaitmenine) skaitymo ir duomenų apdorojimo priemone, šios prekės dėl panašių ar net tapačių savybių ir funkcijų sudaro homogeninę prekių grupę.

61 Iš tikrųjų šios kortelės leidžia perduoti jose įrašytą informaciją ir duomenis tokiame komunikacijų tinkle, kaip antai internetas, kabeliniame arba satelitiniame tinkle, paslaugų teikėjui, suteikdamos jam galimybę identifikuoti jų turėtoją ir jo teisę naudotis prieiga. Šios kortelės leidžia jų turėtojui, prireikus už mokestį, prisijungti prie šio tinklo siekiant atlikti tam tikrus sandorius internetu (pagal analogiją žr. 54 punkte minėto Sprendimo *P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD* 59 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

62 Vadinasi, Apeliacinė taryba teisingai, pirma, nusprendė, kad ši prekių kategorija turėjo tokias pačias savybes, tarp kurių – mokėjimas eurais, ir dėl to galėjo bendrai išnagrinėti pagal atskirą kategoriją Bendrijos prekių ženklo paraišką dėl šių prekių, ir, antra, laikėsi nuomonės, jog atitinkama visuomenė, susidūrusi su šiai kategorijai priklausančiomis prekėmis, pažymėtomis žymeniu „euro automatic payment“, iškart ir be papildomų apmąstymų galvos, kad tai yra kortelės, kurių paskirtis – atlikti automatinį mokėjimą eurais.

63 Todėl Apeliacinė taryba padarė teisingą išvadą, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdino nagrinėjamas korteles.

— Dėl 9 klasės kompiuterių ir telekomunikacijų sektorių prekių

64 Kalbant apie 9 klasės korteles, t. y. kompiuterių sektoriaus „magnetines duomenų laikmenas; optinių duomenų media įrenginius; informacijos apdorojimo įrenginius; interkomunikacijos įrenginius; kompiuterio sąsajas; skaitytuvus (duomenų apdorojimo įrenginius); programas (įrašytas); sąskaitų valdymo programas; monitorius (kompiuterio programas); kompiuterius; kompiuterių išorinius įtaisus; įrašytas kompiuterio programas; įrašytas kompiuterio operacinių sistemų programas; radiotelefonijos stotis; audio ir video imtuvus; telefonus; mobilius telefonus; televizijos išankstinio mokėjimo įrenginius; telekomunikacijų siųstuvus; procesorius; kompiuterio programas ir įrenginius, leidžiančius teikti per atstumą visas bankų, investicinių ir draudimo bendrovių paslaugas; saugaus mokėjimo internetiniuose elektroninės komunikacijos tinkluose programas; elektroninio mokėjimo aparatus ir instrumentus; elektroninio mokėjimo kompiuterinę įrangą; elektronines mokėjimo korteles; finansinių sandorių valdymo elektrinius ir elektroninius įrenginius“ ir telekomunikacijų sektoriaus „radiotelefonijos stotis; audio ir video imtuvus; telefonus; mobilius telefonus; televizijos išankstinio mokėjimo įrenginius; telekomunikacijų siųstuvus“, Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 22 punkte nusprendė, kad visose prekėse galėjo būti automatinio mokėjimo mechanizmas ir kad todėl buvo pakankamai tiesioginis ir konkretus ryšys tarp prašomo įregistruoti prekių ženklo ir išvardytų prekių.

65 Pirma, kadangi visos 9 klasės kompiuterių sektoriaus prekės, kurios skirtos tai pačiai visuomenei, t. y. plačiajai visuomenei ir specialistams, gali įrašyti, laikyti, apdoroti, persiųsti ir perduoti informaciją ir duomenis, šios prekės dėl panašių ar net tapačių savybių ir funkcijų sudaro homogeninę prekių grupę. Dėl tų pačių priežasčių, kurios

nurodytos šio sprendimo 61 punkte dėl kortelių, šios prekės leidžia vartotojams atlikti elektroninį mokėjimą, įskaitant per atstumą.

66 Todėl Apeliacinė taryba teisingai, pirma, nusprendė, kad ši prekių kategorija turėjo tokias pačias savybes, tarp kurių – mokėjimas eurais, ir dėl to bendrai išnagrinėjo pagal atskirą kategoriją Bendrijos prekių ženklo paraišką dėl šių prekių, ir, antra, laikėsi nuomonės, jog atitinkama visuomenė, susidūrusi su šiai kategorijai priklausančiomis prekėmis su žymeniu „euro automatic payment“, iš karto ir be papildomų apmąstymų galvos, kad tai yra prekė, susieta su komunikacijų tinklu, turinti automatinį mokėjimo mechanizmą, leidžiantį per šį tinklą tiesiogiai atlikti mokėjimą eurais.

67 Antra, dėl 9 klasės telekomunikacijų sektoriaus prekių, pažymėtina: kadangi visos šios prekės, skirtos tai pačiai visuomenei, t. y. plačiajai visuomenei ir specialistams, gali įrašyti, laikyti, apdoroti, persiųsti ir perduoti informaciją ir duomenis, šios prekės dėl panašių ar net tapačių savybių ir funkcijų sudaro homogeninę prekių grupę. Dėl tų pačių priežasčių, kurios nurodytos šio sprendimo 61 punkte dėl kortelių, šios prekės leidžia vartotojams atlikti elektroninį mokėjimą, įskaitant per atstumą. Tai pasakytina ir apie „išankstinio apmokėjimo mechanizmus už televizijos imtuvus“, nes šie mechanizmai, kaip antai dekoderiai arba mokamų televizijos programų, siūlomų kabeliniame arba satelitiniame tinkle, priėmimo dėžutė, turi kortelę (dažnai vadinamą „smartcard“) ir įtaisą šiai kortelei įkišti tam, kad būtų suteikta mokama prieiga prie tokio tinklo (pagal analogiją žr. 54 punkte minėto Sprendimo *P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD* 59 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

68 Todėl Apeliacinė taryba teisingai, pirma, nusprendė, kad ši prekių kategorija turėjo tokias pačias savybes, tarp kurių – mokėjimas eurais, ir dėl to bendrai išnagrinėjo pagal atskirą kategoriją Bendrijos prekių ženklo paraišką dėl šių prekių (šiuo klausimu žr. 2009 m. rugsėjo 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *France Télécom prieš VRDT (UNIQUE),* T-396/07, 29 punktą), ir, antra, laikėsi nuomonės, jog atitinkama visuomenė, susidūrusi su šiai kategorijai priklausančiomis prekėmis, pažymėtomis žymeniu „euro automatic payment“, iš karto ir be papildomų apmąstymų galvos, kad tai yra prekė, susieta su komunikacijų tinklu, turinti automatinį mokėjimo mechanizmą, leidžiantį per šį tinklą tiesiogiai atlikti mokėjimą eurais.

69 Todėl Apeliacinė taryba padarė teisingą išvadą, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas turi apibūdinamąjį požymį dėl nagrinėjamų kompiuterių ir telekomunikacijų sektorių prekių.

— Dėl kitų 9 klasės prekių

70 Kalbant, pirma, apie „mokėjimo automatus“ ir „bankomatus“, vadovaujantis Apeliacinės tarybos išvadomis ginčijamo sprendimo 15 punkte konstatuotina, priešingai nei tvirtina ieškovė, kad mokėjimo automatų paskirtis ir galima bei tikėtina bankomatų paskirtis yra automatinis mokėjimas.

71 Vadinasi, prašomas įregistruoti prekių ženklas suprantamas kaip nurodantis technines aptariamų prekių funkcijas, t. y. galimybę atlikti mokėjimą eurais, ar net vieną iš jų savybių, t. y. automatiškumą, o į tai rinkdamasi atitinkama visuomenė gali atsižvelgti.

Todėl prašomas įregistruoti prekių ženklas informuoja atitinkamą visuomenę apie vieną esminių nagrinėjamų prekių savybių, t. y. kad jose yra ar gali būti mechanizmas, leidžiantis atlikti automatinį mokėjimą eurais.

72 Iš to išplaukia, jog, atsižvelgiant į tai, kad žodžių junginys „euro automatic payment“, atitinkamos visuomenės požiūriu, gali būti visuotinai vartojamas prekyboje vienai iš „mokėjimo automatų“ ir „bankomatų“ savybių žymėti, Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas, apibūdino šių prekių paskirtį.

73 Antra, kalbant apie „padirbtų pinigų detektorius“, „prekybos automatus“, „bilietų automatus“ ir „brūkšninių kodų skaitytuvus“, Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 17, 19 ir 21 punktuose laikėsi nuomonės, kad visose šiose prekėse buvo automatinio mokėjimo mechanizmas ar jos pačios buvo prie šio mechanizmo prijungtos. Tiesą sakant, ginčijamo sprendimo 19 ir 21 punktuose ji patikslino, kad „padirbtų pinigų detektoriai“ ir „brūkšninių kodų skaitytuvai“ galėjo būti glaudžiai susiję su automatinio mokėjimo programomis, kaip antai bilietų automatai, ar su kita įranga, ir kad jų paskirtis galėjo būti tokia pati.

74 Toliau, kaip minėta šio sprendimo 51 punkte, automatinis mokėjimas eurais turi būti aiškinamas kaip reiškiantis mokėjimo eurais mechanizmą, kuriuo vartotojas sąmoningai pasirinko naudotis kartais ar nuolat, galintį savarankiškai atlikti tam tikrą veiksmą ar savarankiškai naudoti tam tikrą priemonę.

75 Iš pateiktų samprotavimų matyti, kad, priešingai nei tvirtina ieškovė, automatinis mokėjimo per „prekybos automatus“ ir „bilietų automatus“ eurais pobūdis priklauso vien nuo vartotojo valios.

76 Todėl Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdino „padirbtų pinigų detektorių“, „prekybos automatų“, „bilietų automatų“ ir „brūkšninių kodų skaitytuvų“ paskirtį, nes nagrinėjamose prekėse buvo automatinio mokėjimo mechanizmas arba jos pačios galėjo būti prijungtos prie tokio mechanizmo.

77 Trečia, kalbant apie „banknotų automatus“, ginčijamo sprendimo 18 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad kai banko banknotų automatas išduoda tam tikrą pinigų sumą banko kortelės turėtojui, bankas, kuriam priklauso šis automatas, tik išmoka tam tikrą sumą, vykdydamas banko pareigą padengti skolą banko kortelės turėtojui. Todėl prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdina šias prekes, kurių paskirtis yra glaudžiai susijusi su pačia mokėjimo koncepcija. Tad reikia manyti, kad, priešingai nei tvirtina ieškovė, neatmestina, jog matydama prašomą įregistruoti prekių ženklą atitinkama visuomenė jį suvoks kaip, be kita ko, apibūdinantį pinigų išėmimo grynaisiais pinigais operaciją, nes ji prilyginama mokėjimui.

78 Bet kuriuo atveju, vadovaujantis VRDT išvadomis, konstatuotina, jog „banknotų automatai“ gali leisti atlikti daugiau funkcijų, o ne tik grynųjų pinigų išėmimą, pavyzdžiui, atlikti mokėjimą ar pavedimą ar net, kaip patikslinta ginčijamo sprendimo 18 punkte, išduoti sąskaitų išrašus. Todėl nuorodas, pagal kurias prekė gali leisti atlikti automatinį mokėjimą eurais, atitinkama visuomenė suvoks kaip apibūdinamojo pobūdžio, su sąlyga, kad ši atitinkamos prekės savybė yra reikšminga (šiuo klausimu žr. 2010 m.

kovo 9 d. Bendrojo Teismo sprendimo *hofherr communikation prieš VRDT (NATURE WATCH)*, T-77/09, 30 punktą), o taip, akivaizdu, ir yra nagrinėjamu atveju.

79 Vadinasi, Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdino „banknotų automatų“ paskirtį.

80 Be to, atkreiptinas dėmesys, jog pagal šio sprendimo 44 punkte minėtą prieinamumo reikalavimą, kad bet kas laisvai galėtų naudoti prekių ar paslaugų, kurioms yra prašoma įregistruoti prekių ženklą, savybes apibūdinančius žymenis ar nuorodas, reikia, kad ieškovės konkurentai, kurie gali prie savo „banknotų automatų“ prijungti automatinį mokėjimo eurais mechanizmą, galėtų laisvai vartoti žodžių junginį „euro automatic payment“.

81 Ketvirta, kalbant apie „sąskaitų ir banko išrašų automatus“, Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 18 punkte iš esmės nusprendė, kad jie glaudžia susiję su „banknotų automatais“, nes šios prekės prijungtos prie vieno ir to paties prietaiso, ir kad dėl to prašomas įregistruoti prekių ženklas kelia tokią pačią apibūdinamąją konotaciją abiem nagrinėjamoms prekėms.

82 Konstatuotina, jog „sąskaitų ir banko išrašų automatai“ ir „banknotų automatai“ gali būti sujungti į vieną prietaisą ir kad dėl to vieni ir kiti automatai gali leisti atlikti kitų funkcijų. Todėl atitinkama visuomenė prašomą įregistruoti prekių ženklą suvoks kaip

apibūdinantį vieną iš esminių nagrinėjamų prekių savybių, t. y. kad prie jų galima prijungti automatinio mokėjimo eurais mechanizmą.

83 Todėl Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdino „sąskaitų ir banko išrašų automatų“ paskirtį.

84 Iš visų samprotavimų matyti, kad Apeliacinė taryba, atsižvelgdama į Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto nuostatas, teisingai nusprendė, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdino 9 klasės prekes, nurodytas šio sprendimo 4 punkte.

— Dėl 36 klasės paslaugų

85 Kalbant apie 36 klasės paslaugas konstatuotina, pirma, kad bankų, finansų ir kompiuterių sektoriuose visos jos teikiamos komerciniams ir finansiniams sandoriams atlikti ir kad, antra, šios paslaugos reiškia, jog reikia atlikti mokėjimo operaciją, nesvarbu, ar ji bus atlikta pasinaudojant kortele, ar elektroniniu būdu.

86 Šiuo klausimu, atsižvelgiant į ieškovės pateiktus argumentus (žr. šio sprendimo 30 ir 31 punktus), reikia patikslinti, kad, kaip teisingai pažymėjo Apeliacinė taryba, taip yra biržos maklerio ar per elektroninės komunikacijos tinklą teikiamų paslaugų atveju, nes jas teikdamas įgaliotas makleris gavėjo naudai atitinkamoje rinkoje gali atlikti

mokėjimo sandorius. Apeliacinė taryba taip pat teisingai nusprendė, kad keitimo paslaugos yra grindžiamos mokėjimo operacija, skirta keisti valiutą.

87 Tokiomis aplinkybėmis visos 36 klasės paslaugos turi vieną bendrą savybę ar net tą patį dalyką, todėl galima manyti, kad jos priklauso homogeninei paslaugų grupei, ir todėl pakanka jas bendrai išnagrinėti pagal kategoriją, kaip padaryta ginčijamo sprendimo 25–27 punktuose keliant klausimą, ar nagrinėjamos paslaugos leidžia atlikti automatinį mokėjimą eurais arba jį gauti, tam, kad būtų iš esmės išnagrinėta su jomis susijusi Bendrijos prekių ženklo registracijos paraiška (pagal analogiją žr. 54 punkte minėto Sprendimo *P@YWEB CARD ir PAYWEB CARD* 80 punktą).

88 Antra, konstatuotina, jog, atitinkamos visuomenės požiūriu, yra pakankamai tiesioginis ir konkretus ryšys tarp žodinio žymens „euro automatic payment“ ir ypatingo visų 36 klasės paslaugų požymio, dėl kurio jos gali leisti atlikti automatinį mokėjimą eurais ar jį gauti galbūt elektroniniu būdu, kuris yra glaudžiai susijęs su automatiškumo sąvoka, kalbant apie komercinius ir finansinius sandorius bankų, finansų ir kompiuterių sektoriuose.

89 Be to, reikia atmesti ieškovės argumentą, kad VRDT savo ankstesnėje praktikoje yra pripažinusi, jog prekių ženklas, tiesiog darantis užuominą į bankų ir finansų sektorius, su kuriais susijusios šios paslaugos, neapibūdina šių paslaugų. Iš tiesų reikia priminti, kad sprendimai, kuriuos pagal Reglamentą Nr. 207/2009 turi priimti apeliacinės tarybos, dėl žymens registravimo kaip Bendrijos prekių ženklo priskiriami ribotai kompetencijai, o ne diskrecijai. Todėl apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi

būti vertinamas remiantis tik šiuo reglamentu, kaip jį išaiškino Sąjungos teismas, o ne ankstesne šių tarybų praktika (šio sprendimo 44 punkte minėto Sprendimo *STREAMSERVE* 66 punktas).

90 Vadinasi, reikia konstatuoti, kaip ginčijamo sprendimo 24 punkte padarė Apeliacinė taryba: kadangi žodžių junginys „euro automatic payment“ pateikė aiškios informacijos apie 36 klasės paslaugų dalyką, prašomas įregistruoti žymuo gali būti laikomas tiesiog pačios šių paslaugų paskirties ar jų dalyko aprašymu.

91 Tokiomis aplinkybėmis Apeliacinė taryba, vadovaudamasi Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktu, teisingai nusprendė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas apibūdina 36 klasės prekes, nurodytas šio sprendimo 4 punkte.

92 Šio sprendimo 84 ir 91 punktuose padarytų išvadų nepaneigia ieškovės argumentas, išdėstytas 32–35 punktuose, kad žodžių junginys „euro automatic payment“ yra ne apibūdinamasis, o darantis užuominas ar net papildomas, nelygu, ar prekių ženklo paraiškoje nurodytos prekės ir paslaugos priklauso bankų ir finansų sektoriui.

93 Tiesą sakant, iš teismo praktikos matyti, kad jeigu aprašymas tiesiogiai žymi prekių ir paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, dalyką, kokybę ar savybes, vadovaujantis Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktu, užuomina pasižymi tuo, kad nėra pakankamai glaudaus ryšio tarp, pirma, prašomo įregistruoti prekių ženklo ir, antra, atitinkamų prekių ir paslaugų, todėl ji neviršija leistinos užuominos

ribų (šiuo klausimu žr. 2001 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sunrider prieš VRDT (VITALITE)*, T-24/00, Rink. p. II-449, 22 ir 24 punktus).

94 Kadangi įrodyta, kad žodžių junginys „euro automatic payment“ apibūdina 9 klasės prekes ir 36 klasės paslaugas, jis patenka į apibūdinimo sritį, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą, todėl nepatenka į užuominos sritį.

95 Atsižvelgiant į visus samprotavimus konstatuotina, jog Apeliacinė taryba padarė teisingą išvadą, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas yra apibūdinamojo pobūdžio, kalbant apie 9 ir 36 klasių prekes ir paslaugas, nurodytas šio sprendimo 4 punkte. Todėl pirmąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

96 Kadangi, remiantis nusistovėjusia teismo praktika, kaip matyti iš Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies, žymuo negali būti registruojamas kaip Bendrijos prekių ženklas, jeigu yra bent vienas iš joje išvardytų absoliučių atmetimo pagrindų (2002 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *DKV prieš VRDT*, C-104/00 P, Rink. p. I-7561, 29 punktas ir 2008 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Lancôme prieš VRDT – CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION)*, T-160/07, Rink. p. II-1733, 51 punktas), nėra reikalo nagrinėti ieškovės nurodyto antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

97 Todėl reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

98 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, ji turi padengti VRDT patirtas bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš *Euro-Information – Européenne de traitement de l'information* bylinėjimosi išlaidas.**

Pelikánová Jürimäe van der Woude

Paskelbta 2011 m. balandžio 12 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.